

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.II.20.135/2026/9.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Darákné dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Biczó Ügyvédi Iroda (cím2 ügyintéző: dr. Biczó Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Váraljai Kinga ügyvéd (cím4)

A per tárgya: házasság felbontása és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 29.P.100.802/2024/72.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 51.Pf.633.767/2025/9.

Rendelkező rész

A Kúria a másodfokú bíróság ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – 15 nap alatt – 510.000 (ötszáz tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó-, és Vámhivatal illetékbevételei számlájára – 70.000 (hetvenezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és az alperes (továbbiakban: felek) 2015. november 15-től élettársakként éltek együtt, majd 2016. június 11-én házasságot kötöttek. Kapcsolatukból 2017. május 19-én L. K. kettős utónevű gyermekük született. Az együttélést az alperes tulajdonában álló, jelenlegi lakóhelyeként is szolgáló cím5 alatti ingatlanban kezdték meg.

[2] A felek házassága a gyermek megszületéséig volt kiegyensúlyozott. A 2020-as évek elejétől a felperes egyre több időt töltött a helyiségl1 önkormányzati bérlakásában, ahová a gyermek gyakran vele ment. A lakásban töltött éjszakák száma 2023. év végére már heti háromra emelkedett. A felperes 2023 novemberében az alperes tudta és hozzájárulása nélkül a gyermek lakcímkártyáján a lakóhelyét átíratta a helyiségl1-i bérlemény címére.

[3] A felek az együttélésük alatt mindvégig helyiségl1 dolgoztak, naponta ingáztak, L. helyiségl1 járt óvodába majd iskolába.

[4] A felperes egyértelmű válási szándékát az alperes 2023. december 8-án tudta meg, az életközösségük véglegesen és mindenre kiterjedően ekkor megszűnt.

[5] 2024 januárjától a szülők folyamatosan, hétfői napon történő heti váltással közösen gondoskodtak a kislányról, a felperes a páratlan, az alperes a páros heteken. A gyermek havi gondozási költsége összesen 205.000 forint.

[6] A felek – a per alatt - 2025. május 5-én a nyári szünet megosztásában megállapodásra jutottak. Ezt követően 2025. május 11-én az alperes felhívta a felperes figyelmét arra, hogy szeptember első hete páros hét, ezért a gyermek vele lesz. Erre válaszul a felperes 2025. május 11-én új, eltérő nyári időmegosztást kért, amitől az alperes a már egyeztetett programokra hivatkozva elzárkózott. A felperes ezért a 2025. május 13-án a május 5-iki megállapodástól egyoldalúan visszalépett és másik megosztást javasolt, az alperes azonban ragaszkodott az eredeti megegyezéshez. Felperes szerint a visszalépése miatt a megállapodás nem jött létre, és kijelentette, ha nem tudnak megegyezni május 31-ig, akkor a heti váltás folytatódik. Több e-mail váltás után végül a felek között újabb egyezség a 2025. nyári szünetet illetően nem jött létre.

[7] 2025. június 30-án a felek által elfogadott megállapodással ellentétben a felperes nem adta át a kislányt az alperesnek. Az alperes kérte, hogy találkozzanak az iskola előtt 15 órakor, hogy a gyermek átvétele előtt meg tudják beszélni a nyári kapcsolattartást. Ebbe a felperes beleegyezett, azonban megállapodás nem született.

[8] Az alperes 2025 júliusában a gyermekkel való együttlét alatt balesetet szenvedett, eltörte a lábát és gipszrögzítést kapott. Az anya a gyermekért a helyszínre sietett, majd 2025. augusztus 4-én megtiltotta az alperesnek a kislány idegenek általi elvitelét. Álláspontja szerint ugyanis ez az alperes kényelmét szolgálja, nem a kislányét, akinek nem boríthatja fel az életét azért, mert eltört a lába. Amikor 2025. augusztus 4-én az alperes jelezte, hogy szeretné visszakapni a baleset miatt kiesett 5 napot, a felperes azt válaszolta e-mailben, hogy az alperes került bajba, de ő oldotta meg a problémát, nincs mit visszaadni.

[9] 2025 októberében a felek azon vitatkoztak e-mailben, hogy indokolt-e a gyermeknek új iskolatáskát venni, azonban megegyezésre nem jutottak.

[10] A felperes alkalmazott, átlagos havi nettó jövedelme 446.000 forint, ingatlanvagyonnal nem, gépkocsi tulajdonjoggal rendelkezik. Örökségből származóan 10.000.000 forint megtakarítása van. Az alperes a közigazgatásban dolgozik, havi átlagos nettó jövedelme 646.000 forint. A helység² ingatlan tulajdonjogával és gépkocsival is rendelkezik.

A kereseti kérelem és az alperes viszontkeresete

[11] A felperes keresetében a házasság felbontását, az életközösség időtartamának megállapítását kérte. A kiskorú gyermek szülői felügyelete rendezésénél elsődlegesen közös szülői felügyelet gyakorlása mellett váltott gondoskodás elrendelésével, másodlagosan a szülői felügyelet teljeskörű gyakorlására való feljogosítást kérte az alperesi kapcsolattartás bírói gyakorlathoz igazodó szabályozásával. A bíróság kötelezze az alperest havi 110.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére, 2026. februártól igényelte a tartásdíj indexálását.

[12] Az alperes a módosított viszontkeresetében maga is a házasság felbontását, az életközösség időtartamának felperessel egyezően történő megállapítását kérte. A gyermek feletti szülői felügyelet teljeskörű gyakorlására történő feljogosítását igényelte, a kapcsolattartás felperes részére történő kéthetente 5 napos, szerda délutántól hétfő reggelig tartó szabályozását és az időszakos kapcsolattartás rendezésével. Kérte a felperes gyermektartásdíj fizetésre kötelezését az ítélet meghozatalától kezdődően havi 60.000 forint összegben, ugyancsak az ítélelhozatalt követő év február 1-jétől kezdődő indexálással.

Az első- és másodfokú határozat

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a házasságot felbontotta, megállapította az életközösség időtartamát. A feleket feljogosította a szülői felügyeleti jogok közös gyakorlására és egyben elrendelte a váltott gondoskodást. A gyermek lakhelyéül a felperes lakóhelyét jelölte ki. Az ítélet szerint a felperes minden páratlan héten hétfőn, az iskolai foglalkozás kezdetétől, ennek hiányában 9 órától, páros héten hétfőn az iskolai foglalkozás kezdetéig, iskolai foglalkozás hiányában 9 óráig jogosult és köteles a gyermekről gondoskodni. Alperes tekintetében mindez ugyanilyen formában páros héten valósul meg. A gyermek páros évben karácsonykor - december 24-én 15 órától 25-én 18 óráig, páratlan években december 25-én 18 órától december 26-án délután 18 óráig – a felperes, páratlan években ugyanilyen módon az alperes gondozásában van. Az iskolai szünetek időtartama tekintetében a mindenkori miniszteri rendeletben foglaltak az irányadók. A felek a szünetek esetleges megosztásában és pontos időpontjában minden év május 31-ig állapodnak meg. Külön megállapodás hiányában a váltott gondoskodás szabályai irányadóak. Egyebekben a felperes kereseti és alperes viszontkereseti kérelmét elutasította.

[14] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a jogalkotás és ennél fogva a joggyakorlat is abba az irányba ment el, hogy a szülők különválása, különélése nem eredményez automatikus változást a szülői felügyeleti jogokban, illetve azok gyakorlásában. Ezt tükrözi a 2022. január 1-től hatályba lépő jogszabályváltozás, miszerint a bíróság egyoldalú kérelemre is dönthet a szülői felügyelet közös gyakorlásáról.

[15] Kétségtelen, hogy a közös szülői felügyeletnek akkor van létjogosultsága, ha a szülők között megvan a képesség és hajlandóság az együttműködésre. Amennyiben teljes az egyetértés közöttük, zökkenőmentes az együttműködés, nincs is szükség bírósági döntésre, mivel a felek egyezően kérik a közös szülői felügyeleti jog gyakorlási lehetőségét, adott esetben egyezséget kötnek. Ilyen körülmények között azonban kiüresedik az új jogszabályi rendelkezés.

[16] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (továbbiakban: Ptk.) 4:147. § (1) bekezdése és (2) bekezdése szerint, a szülők kötelezettsége teljesítésének, magatartásának, egymáshoz való viszonyulásának a vizsgálatát a gyermek mindenképp felett álló érdekének a szem előtt tartása mellett kell elvégezni.

[17] Az elsőfokú bíróság a perben a szülők nevelési képessége és a gyermek kötődése körében szakértőt rendelt ki. A szakvélemény szerint mindkét fél nevelési képessége átlagos,

a gyermek nevelésre való alkalmasságot lerontó körülményként jelentkezik a kettejük közötti konfliktusok alacsony színvonalú menedzselése. A szülők képesek a gyermek elsődleges érdekét felismerni, azonban azt előtérbe helyezni csak részben valósul meg. A szülők részéről a gyermek irányába érdemi befolyásolás nem mutatható ki.

[18] L. az új helyzetekben nehezen alkalmazkodik, ragaszkodik a meglévő körülményekhez. Személyiségkárosodás nem mutatható ki nála, azonban a szülők válása pszichésen és érzelmiileg is megterhelő a számára. A gyermek a lojalitás konfliktus hatása alatt a szakértőnél tett nyilatkozata szerint azonos időt szeretne tölteni mindkét szülővel.

[19] Az elsőfokú bíróság a szakvéleményből és a gyermek nyilatkozatából azt a következtetést vonta le, hogy a gyermek a váltott gondoskodást szeretné fenntartani és a szülők kétféle nevelési attitűdje kiegészítik egymást, hozzájárulnak az egészséges személyiségfejlődéséhez.

[20] A váltott gondoskodás akkor hatékony, ha a szülők tudatosan együttműködnek és nem a múltban elszenvedett sérelmeik irányítják őket.

[21] A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a bíróság megállapította, hogy a szülők közötti konfliktusokból a gyermekre nézve nem hárulnak olyan súlyú következmények, amelyek mentálisan úgy terhelnék meg, hogy a szülői felügyelet közös gyakorlása kizárt lenne. A szakvélemény is megállapítja, hogy a gyermeknél aktuálisan érdemi, jelentős személyiségi károsodás nem mutatható ki. A szülők együttműködési képességét éppen az a körülmény támasztja alá, illetve igazolja, hogy a heti váltású közös gondoskodás már másfél éve folyamatosan működik.

[22] A felek az eljárás során mindvégig hangoztatták együttműködésre való képtelenségüket, de tetteik nem ezt igazolták vissza. A gyermek érdekében megvan a képességük arra, hogy az őket egyenlő mértékben megillető szülői felügyeleti jogokkal és kötelezettségekkel közösen éljenek, illetve felváltva gyakorolják azokat. Amennyiben a jelen eljárás jogerősen lezárul, megszűnik a felek közötti „versengés”, az erre fordított energia felszabadul, az is a gyermekre fog irányulni és a leoptimalisabb megoldást fogják kialakítani számára minden szempontból egészséges fejlődése érdekében. A leoptimalisabb helyzet kialakításának a képessége ugyanis mindkét félbe megvan.

[23] A bíróság a gyermek lakóhelyét iskolája helye miatt a felperesi lakóhelyben határozta meg.

[24] A váltott gondoskodás elrendelésére figyelemmel a bíróság a kapcsolattartás szabályozását mellőzte, kizárólag az egyébként időszakos kapcsolattartásba tartozó karácsonyi ünnep megosztásáról határozott.

[25] Mellőzte a gyermektartási kötelezettségről, illetve annak mértékéről való döntést, mivel a felperes a megváltoztatott keresetében kiegészítő tartásdíj iránti igényt nem támasztott alperessel szemben.

[26] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta. A gyermek feletti szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel azzal, hogy a gyermek sorsát érintő lényeges kérdésekben a felek a jövőben is közösen gyakorolják jogaikat. A felperes jogosult és köteles a gyermekkel kapcsolatot tartani, a folyamatos kapcsolattartás keretében minden páratlan héten szerdán, az iskolai foglalkozás végétől, legkésőbb 16 órától, foglalkozás hiányában reggel 8 órától, páros hét hétfőn reggel az iskolai foglalkozás kezdetéig, legkésőbb 8 óráig az elvitel jogával. Az átadás-átvétel helye a gyermek mindenkori oktatási intézménye, foglalkozás hiányában a gyermek lakóhelye. Az időszakos kapcsolattartás keretében a szünetek fele időtartamában a felek jogosultak megállapodni, ennek hiányában az őszi szünet elsőfelében a kezdőnap 9 órától a zárónap 18 óráig, páratlan számú szüneti nap esetén, a felezőnap 14 óráig, a téliszünetben és karácsonykor páros évben december 25-én 14 órától egybefüggően a téli szünet fele időtartamában, a zárónap 18 óráig, páratlan évben a téliszünet elsőnapján 9 órától, december 25. napján 14 óráig és december 28. napján 10 órától a téliszünet feléből fennmaradó napok zárónapjának 18 óráig. A téli szünet felezése előtt a téliszünet napjainak számából le kell vonni a karácsony 3 napját. A tavaszi szünetben és húsvétkor, páros évben húsvét vasárnap 9 órától a tavaszi szünet utolsó napján 18 óráig, páratlan évben a tavaszi szünet első napján 9 órától nagyszombat 18 óráig, pünkösdvasárnap és hétfőn a felperes akkor jogosult a kapcsolattartásra, amennyiben a pünkösdvasárnap pártalan hétfőre esik. Ilyenkor a kapcsolattartás pünkösdhétfőn 19 óráig tart, egybefüggően a pártalan hétfői kapcsolattartással. A nyári szünet megosztásában a felek ugyancsak május 31-ig megállapodhatnak, ennek hiányában a felperest júniusban a folyamatos kapcsolattartás szabályai szerint illeti meg a kapcsolattartás, júliusban és augusztusban kétszer kéthét időtartamban, július 1-től 15-ig és augusztus 1-től 15-ig kezdőnap 9 órától zárónap 18 óráig. A szüneteket egyébként akként kell számolni, hogy a szünet időtartama a szünetet megelőző utolsó oktatási napot követő első naptól, a szünetet követő első oktatási napot megelőző napig. Az időszakos kapcsolattartás alatt az anyai kapcsolattartással nem érintett időszakban a folyamatos kapcsolattartás szünetel. Amennyiben a kapcsolattartás az alperes vagy a gyermek oldalán, illetve a felperesnek fel nem róható okból marad el, feltéve, hogy a felperes eleget tett előzetes értesítési kötelezettségének vagy előre nem látható akadályok felmerülését utólag igazolja, úgy az elmaradt kapcsolattartást a bíróság által szabályozott módon pótolni kell legkésőbb hat hónapon belül. Kötelezte a felperest, hogy 2025. december 1-től minden hónap 15-ig előre esedékesen fizessen meg a gyermek tartására az alperesnek havi 60.000 forint összegű gyermektartásdíjat indexálással. A másodfokú bíróság rendelkezett a perköltség és illetékviselés kötelezettségéről is.

[27] A másodfokú ítélet szerint az alperes alaptalanul kifogásolta fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok alapján a felperes érdemi szakban előterjesztett keresetmódosításait nem fogadhatta volna be. Az sem volt megalapozott alperesi hivatkozás, hogy a felperes módosított kereseti kérelmére nem tudott érdemi ellenkérelmet előterjeszteni.

[28] Az elsőfokú bíróság az ítéletét 2025. május 9-én hozta meg, az utólagos bizonyítás körében a felperes és az alperes részéről a fellebbezési eljárásban becsatolt bizonyítékok, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX törvény (továbbiakban: Pp.) 373. § (3) bekezdése alapján befogadhatóak voltak.

[29] A másodfokú bíróság a 2025 májustól kezdődő eseményeket értékelve utalt a Kúria Pfv.II.20.764/2025/4. számú eseti döntésében foglaltakra, valamint Ptk. 4:167. § (1) bekezdésére. Megállapította, hogy a perbeli szülők kétségtelenül mind objektív, mind szubjektív körülményeik alapján képesek a gyermek egészséges fejlődését biztosítani. A szakvélemény nem állapított meg gyermeknevelési képességet kizáró pszichológiai tényezőt egyik félnél sem.

[30] A jelen perben a közös szülői felügyelet gyakorlását egyoldalúan kezdeményező szülőt, így a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy képes biztosítani a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődését. Ezzel szemben a közös szülői felügyelettől elzárkózó szülőt, tehát az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy ez ellentétes a gyermek érdekeivel.

[31] Az együttműködéshez nem vitásan szükséges a felek közötti kommunikáció megléte és a közöttük lévő érdemi kooperáció.

[32] A közös szülői felügyelet elrendelésénél a gyermekkel kapcsolatos ügyekben megvalósuló együttműködési készség és képesség kiemelt jelentőségű, ugyanis a szülői felügyelet közös gyakorlása nem válhat a szülők közötti játszma részévé. Fontos tehát vizsgálni azt, hogy aki igényt tart azonos jogokra, jelen esetben a felperes, képes-e a másik szülővel a gyermek hosszútávú érdekének megfelelő együttműködésre, azaz nemcsak a jogokkal kíván-e élni.

[33] A felperes kompromisszumra való hajlandóságának a hiányát és azon alperesi állítást, mely szerint őt a felperes másodrangú szülőként kezeli alátámasztotta, hogy a felperes önkényesen, egyoldalú döntése alapján megváltoztatta a gyermek bejelentett lakóhelyét és a gyermek orvosát is. Ezen túl a fellebbezési tárgyaláson annak kapcsán, hogy miért nem adta oda az apának a nyári szünet első felében a gyermeket úgy nyilatkozott, hogy a saját érdekét próbálta védeni és érvényesíteni. Saját maga számára tehát fontos volt, hogy ne legyen olyan időszak, amikor két hétnél tovább nem láthatja a gyermekét, azonban ugyanezt az alperes számára nem kívánta biztosítani, háttérbe szorítva a gyermek érdekét.

[34] Mindebből láthatóan a felperes annak ellenére, hogy a bíróság döntése még nem emelkedett jogerőre, ebben a kiélezett helyzetben sem tudta a gyermek érdekét saját érdeke elé helyezni.

[35] A felperes az eljárás során több alkalommal maga is elismerte, hogy az alperessel nem tudnak megfelelően együttműködni. A felperes együttműködésre képtelen magatartását támasztotta alá, hogy annak az ingatlannak, amelyet a felek együtt használtak és ahová családot alapítottak veszélyes, gyermek nevelésére alkalmatlan voltát állította a bíróság és a hatóságok előtt, ennek ellenkezője nyert azonban bizonyítást.

[36] A másodfokú bíróság – az elsőfokú bírósággal szemben – úgy ítélte meg, hogy a felek a rendszeres nézeteltéréseik okán képtelenek arra, hogy a gyermek mindennapi élete során meghozandó fontos döntésekben egymással együttműködésre jussanak és a gyermek fejlődése érdekében egy nyugodt legkört alakítsanak ki. A váltott gondoskodás kizárólag akkor

működik ugyanis az ő esetükben, amikor nem merül fel semmilyen olyan történés, amely eltérést jelentene a megszokottól.

[37] A felperes a per folyamatban léte alatt, több mint egy évig, a szakértő vélemény elkészültéig és azt követően is az alperes együttműködése hiányát hangoztatta. A másodfokú bíróság úgy értékelte, hogy a felperes pertaktikai szempontból, a szakértői vélemény elkészülte után kérte a közös szülői felügyelet gyakorlását.

[38] A gyermek értelmi, érzelmi, pszichés fejlődése korának megfelelő, azonban értelmi és érzelmi teljesítménye elmarad a lehetőségeitől. Szignifikáns személyiségkárosodás nem volt kimutatható, azonban a szülők közötti konfliktus számára pszichésen megterhelő.

[39] Az elsőfokú bíróság fokozottan értékelte a gyermek véleményét, aki kifejezte a szakértőnél, hogy a heti váltott gondoskodás fenntartása nincs ellenére. Ugyanakkor a szakértő azt is rögzítette, hogy ezt a nyilatkozatát a gyermek lojalitás konfliktus hatása alatt tette. A gyermek a szakértői meghallgatás során az elhelyezésére vonatkozó végső kérdésnél azt válaszolta, hogy tulajdonképpen nem tud most dönteni. Mindezek alapján a gyermeknek a szakértőnél kifejtett véleményét nem lehetett befolyásmentes nyilatkozatnak tekinteni.

[40] A fentiek együttes értékelésével a másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a felek együttműködési képessége és főként készsége jelenleg nem éri el aktuálisan azt a szintet, hogy a közös szülői felügyelet fenntartható legyen, mert az nem áll a gyermek érdekében. A kisfiú 8 éves, így még legalább 10 évig biztosítani kell számára az egészséges és kiegyensúlyozott fejlődéshez szükséges feltételeket, amelyek nem adottak számára a váltott gondoskodás során.

[41] Az elsőfokú szabályozással fennmaradna a felek által nem kezelhető helyzet is, hogy a karácsonyi időszakon kívül a szünetek és ünnepek felosztásában meg kellene állapodniuk, amely a 2025. nyári időszak vonatkozásában is jelentős konfliktust teremtett.

[42] A szakértő szerint a gyermek erősebb kötődést mutat az apa irányába, heti váltott gondoskodás hiányában apai elhelyezése támogatható pszichológiai szempontból, kéthetente hosszú hétvégi 4 napos anyai kapcsolattartással.

[43] A másodfokú bíróság meggyőződött arról, hogy az alperes képes biztosítani mind objektív, mind szubjektív körülményei okán a gyermek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődését.

[44] Az alperes fellebbezésében foglalt folyamatos kapcsolattartási rendet a másodfokú bíróság gyermek érdekében állónak látta.

[45] Az időszakos kapcsolattartási rend kialakításában a másodfokú bíróság a kapcsolattartás keretjogszabályi jellege folytán olyan szabályozást alakíthatott ki, amely páros, páratlan év szerinti igazságos és hosszútávon kiegyenlített megosztást tesz lehetővé. A

szünetek és ünnepek tömbösítése pedig a gyermek nyugodt szüneti és ünnepi időtöltését és a szüleivel való érdemi együttlétét biztosítja.

[46] A gyermektartásdíj vonatkozásában az alperes által igényelt havi 60.000 forint gyermektartásdíj összeget megfelelőnek találta, ennek megfizetését a felperes vállalta is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[47] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Jogszabálysértésként a Ptk. 4:2. § (1) (4) bekezdése (ezen belül a 4:167. § (1) bekezdése, 4:167/A. §-ára), valamint a Pp. 279. § (1) bekezdése, 346. § (4) bekezdése megsértésére hivatkozott.

[48] A közös szülői felügyelet gyakorlása egyoldalú kérelemre történő bírósági elrendelésének elsődleges anyagi jogi feltétele, hogy a rendezés feleljen meg a kiskorú gyermek érdekének. Az elsőfokú bíróság ítélete ennek maradéktalanul eleget tesz. A másodfokú bíróság a gyermek érdekét csupán formálisan értékelte, ténylegesen a mérlegelése súlyosan hiányos volt.

[49] A felek a házassági életközösség megszűnése óta e-mailben kommunikálnak, ezt mind a két fél elfogadta. A felperes és az alperes is minden, a gyermeket érintő jelentős kérdésben nem telefonon, hanem írásban tájékoztatják egymást. A Kúria precedensképes határozatában (Pfv.I.20.672/2024/5.) az együttműködés tartalmát illetően kimondta, hogy a szülőknek a megfelelő együttműködés érdekében legalább az emberi minimum szintjén képeseknek kell lenniük érintkezni egymással. A felek által becsatolt élénk kommunikáció ezt a minimál szintet jóval meghaladja.

[50] Az együttműködés minimum tartalma körében a gyermekkel kapcsolatos ügyekre, eseményekre vonatkozó kommunikáció a legfontosabb. A szülők közötti kommunikáció teljes hiánya az együttműködés megvalósulását kizárja: ha két szülő nem tud vagy nem hajlandó egymással kommunikálni az azt mutatja, hogy a szülők egyike sem képes gyermeke érdekében a saját sérelmein felülemelkedni. Ha a szülők között van kommunikáció, az a gyermek mindennapi életvitelével, vagy legalább a gyermeket érintő és a hétköznapi döntéseket meghaladó eseményekkel kapcsolatos információcserére vonatkozzon, ami alapján képesek a közös döntés meghozatalára (Pfv.20.764/2025/4.).

[51] Elmulasztotta megindokolni a másodfokú bíróság, hogy mely okból vetette el azt a lényeges körülményt, hogy a felek bevezették és konzekvensen tartották a váltott gondoskodás gyakorlatát, amelybe a gyermek beleszocializálódott, amely azonban az alperesnek csak attól az időponttól nem felelt meg, hogy azt a felperes bíróság előtt tett nyilatkozataiban, keresetváltoztatásaiban is elfogadta. A másodfokú döntés nem csupán eltérő mérlegelését, hanem jogszabálysértő újraértékelést valósít meg, emellett súlyosan megsértette az általánosságra való törekvést.

[52] A felperes a végrehajtás felfüggesztése iránt is előterjesztett kérelmet.

[53] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult a felperes perköltségben való marasztalásával. A másodfokú bíróság ítéletének indokolása részletesen bemutatja, hogy a szülők közötti konfliktus milyen módon hat a gyerekre, a gyermek lojalitás konfliktusba került, a szülők közötti együttműködés hiány számára bizonytalanságot okoz.

[54] A másodfokú bíróság ítélete részletesen indokolt, az mindenre kiterjedő és magyarázatot ad arra, hogy miért ilyen formában hozta meg döntését.

[55] A másodfokú bíróság ítéletének indokolásából egyértelműen kitűnik, hogy a felek közötti együttműködés hiányát több, egymással összefüggő körülmény alapján állapította meg. Így különösen a felek közötti kommunikáció jellegét, a gyermek lakóhelyének egyoldalú megváltoztatását, a gyermek átadásával kapcsolatos konfliktusokat, valamint a peres felek per során tanúsított magatartását értékelte.

[56] A felperes valójában a bizonyítékok eltérő értékelését kívánja elérni, amely azonban nem alapozza meg a felülvizsgálati eljárásban megállapítható jogszabálysértést.

[57] A másodfokú bíróság ítélete [109] pontjában kifejezetten kiemelte, hogy miként értékeli a gyermek véleményét és az egyéb bizonyítékokat. A jogerős ítélet részletesen bemutatja a felek közötti kommunikációt, a konfliktusok jellegét, a gyermek pszichés helyzetét, valamint a szakértői vélemény megállapításait. Mindez logikus és okszerű formában történt.

[58] A felülvizsgálati kérelem valójában nem jogkérdést vett fel, hanem a másodfokú bíróság által megállapított tényállás és a bizonyítékok mérlegelésének vitatására irányul. A bizonyítékok mérlegelése azonban a tényállást megállapító bíróság feladata, amelynek felülbírálatára a Kúria kizárólag kirívó okszerűtlenség, vagy iratellenesség esetén jogosult. Jelen ügyben ilyen körülmény nem állapítható meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[59] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybevehető perorvoslat, amelynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottn van helye. A felülvizsgálat funkciója a kérelmet előterjesztő fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása. A Kúria kizárólag azt bírálhatja el, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott okból a megjelölt jogszabályokat megsértette-e a jogerős ítélet. Ennek figyelembevételével a Pp. 423. § alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabályhelyek tekintetében volt vizsgálható a jogerős ítélet jogszabálysértő volta.

[60] A Pp. 412. § (1) bekezdése értelmében, a felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú határozatot hozó bíróságnál az ítélet közlésétől számított 45 napon belül kell benyújtani. A Pp. 413. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben nincs helye kereset és

ellenkérelem változtatásnak, utólagos bizonyításnak és beszámítás előterjesztésének. Mindebből következően, a felperes utóbb benyújtott felülvizsgálati kérelem kiegészítése nem volt vizsgálható, kizárólag a határidőben beadott felülvizsgálati kérelem képezhetette jelen eljárás tárgyát.

[61] A jogvitában az eljáró bíróságok eltérő következtetésre jutottak. Az elsőfokú bíróság értékelte, hogy egyik szülő esetében sem merül fel a gyermeknevelésre való alkalmasságot kizáró tényező, mindkét fél nevelési alkalmassága átlagos, azonban lerontó körülményként jelentkezik a szülők együttműködésének a nehezítettsége. Ennek értékelésével jutott arra az álláspontra, hogy a gyermekre nézve nem hárulnak olyan súlyos következmények a felek magatartásából, amelyek mentálisan úgy terhelnék meg, hogy a szülői felügyelet közös gyakorlása kizárt lenne. Ezzel szemben a másodfokú bíróság – a bizonyítás részbeni kiegészítésével – a szülői felügyelet közös gyakorlására nem látott módot a szülők egymáshoz való viszonyára tekintettel, így a gyermek hosszútávú érdekére figyelemmel a szülői felügyelet gyakorlására az alperest jogosította fel.

[62] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott. A Kúria elfogadta a jogerős ítélet jogkövetkeztetését, a kifejtett indokolást nem ismétli meg.

[63] A jogvitában abból kell kiindulni, hogy a szülők között a közös szülői felügyelet gyakorlásán belül a váltott gondoskodás 2024 januárjáról tényszerűen megvalósult, a gyermeket ebben a formában gondozták.

[64] A kereset és viszontkereset alapján a per tárgya a szülői felügyelet gyakorlása rendezése volt (felperes elsődlegesen a közös szülői felügyeletet kérte váltott gondoskodással, az alperes a szülői felügyelet kizárólagos gyakorlására való feljogosítását). A szülők viszont szóban megállapodtak a közös szülői felügyelet gyakorlásában [Ptk. 4:165. § (1) bekezdés], tehát tartalmilag a felperes elsődleges keresetében a kialakult gyakorlat szerinti rendezést kérte (másodlagosan a kizárólagos gyakorlást), ezzel szemben annak megváltoztatását az alperes igényelte. A per tárgya tehát a közös szülői felügyelet gyakorlásának újrendezésére (is) irányult. Mivel azonban a bíróságok eljárását egyik fél sem sérelmezte, a Ptk. 4:170. § (2) bekezdésre a perben a felek nem hivatkoztak, a Kúria a jogerős ítélet szerinti, a szülői felügyelet gyakorlásának primer rendezésére vonatkozó jogszabályok megsértését vizsgálta.

[65] A felperes alapvetően a családjogi könyv alapelveinek megsértését [Ptk. 4:2. § (1) és (4) bekezdés] megsértését sérelmezte. Az alapelvek generális, a családjogi jogviták általános zsinórmértékét rögzítő előírások. A gyermek érdekének elsődlegességét a generális elv mellett a családjogi könyv egyes részszabályozásánál konkretizálja, így a szülői felügyelet gyakorlásánál kiemelten nevesíti azt [Ptk. 4: 167. § (1) bekezdés, illetve Ptk. 4: 167/A. § (1) bekezdés]. A speciális jogszabályhelyre tekintettel az általános alapelv megsértésének külön (önálló) vizsgálata szükségtelen megkettőződést jelentene.

[66] A Kúria a Pf.II. 20764/2025. számú ítéletében kifejtette: a gyermek alapvető érdekének elsődlegesen a szülői felügyelet közös gyakorlása felel meg, ehhez kapcsolta a bizonyítás kötelezettségét, ami a konkrét ügyben azt jelentette, hogy a felperesnek kellett bizonyítania a közös szülői felügyelet gyakorlásához szükséges együttműködésre való képességét, illetve az alperesnek kellett igazolni, hogy a közös szülői felügyelet elrendelése

ellentétes a gyermek érdekeivel. A jelen ügyben pedig a felperes elsődlegesen a közös szülői felügyelet és ezen belül a váltott gondoskodás elrendeléséhez szükséges együttműködési készségét és képességét bizonyítani nem tudta. A másodlagos keresete alapján pedig a jogerős ítélet a Ptk. 4: 167. § (2) bekezdés szerinti szempontok értékelésénél az alperest ítélte a gyermek érdekeinek megfelelő jobb biztosítási képességűnek.

[67] A peradatok alapján a felek (írásban) kommunikálnak egymással. Ez azt mutatja, hogy a szülők a gyermeküket érintő kérdéseket közösen rendezni szeretnék. A kommunikáció ténye fontos szempont, de az adott ügy konkrét peradatai alapján vizsgálható az is, hogy a kommunikáció eredményes-e: a felek között megvalósul-e a gyermek érdekében a kompromisszum, azaz közös döntésre jutnak-e (ami megvalósulhat úgy is, hogy a másik szülő egyetért). A perbeli esetben a szülők levelezésből egyáltalán nem tűnik ki az együttműködésre irányuló szándék, ellenkezőleg, éppen azt bizonyítja, hogy számos esetben a saját álláspontjukhoz (mereven) ragaszkodnak. Ezt támasztotta alá a szakvélemény: a szülők bár felismerik gyermekük érdekét, azonban elsődlegesen a saját szempontjaikat tartják szem előtt, emiatt a konfliktusaikat alacsony színvonalon menedzselik.

[68] A jelen ügy sajátossága az, hogy annak a szülőnek az együttműködési készsége kérdőjeleződött meg, aki maga kérte a közös szülői felügyelet gyakorlását.

[69] A peradatokból ugyanis megállapítható volt, hogy a felperes több, a gyermek sorsát érintő fontos kérdésben egyáltalán nem kommunikál az alperessel: önkényesen jelentette ki a közös lakásból és jelentette be saját önkormányzati lakásába, választott számára orvost, illetve rendkívüli esemény esetén (alperes lábtörése) nem törekedett olyan probléma megoldásra, amely gyermek érdekének (az alperessel való együttléte) megfelelt volna. A nyári szünet rendezésénél a gyermek alperesnek való átadását akadályozta. Az együttműködés hiánya a felperes terhére értékelhető, a gyermek érdekét felülíró, saját érdekének érvényesítésére szolgált a magatartása.

[70] Kétségtelen, hogy a még csak 8 éves gyermek az alperes által sem vitatottan megszokta a heti váltott gondoskodást és nem érzékeli mélységében a felek közötti vitákat. Ugyanakkor a váltott gondoskodás gyakorlati megvalósulása nem megfelelő felek közötti működést bizonyított. A gyermeknél szignifikáns személyiségkárosodás szakértői szinten ugyan nem volt kimutatható, azonban a szülők közötti konfliktusok pszichésen megterhelők számára. a gyermeknél szorongást, lojalitás konfliktust állapított meg, amely érzelmi beszűkülésben, képességei alatt működő teljesítményben nyilvánul meg. Ez pedig ellentétes a gyermek hosszú távú érdekével: a kiegyensúlyozott személyiségfejlődése biztosításával.

[71] Tény (ahogy erre az elsőfokú bíróság is rámutatott), hogy a gyermek mindkét szülőjét szereti, szívesen tartózkodik velük, a kialakult váltott gondoskodás számára megfelelő. A nyolcéves gyermek ítélőképességét azonban befolyásolja a szakvélemény szerinti lojalitás konfliktus, ami miatt elhatározásáról egyértelmű nyilatkozatot nem tudott tenni. A gyermek nyilatkozata tehát a sorsáról való döntést önmagában nem alapozhatja meg.

[72] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított szülői felügyelet közös gyakorlása, ezen belül a váltott gondoskodás nem felel meg a gyermek érdekeinek. Helyesen vonta vizsgálódási

körébe, hogy ebben az esetben melyikszülő képes a gyermek nevelésének és gondozásának jobb biztosítására [Ptk. 4: 167. § (2) bekezdés].

[73] A több évtizedes ítélkezési gyakorlat alapján a két nevelésre és gondozásra alkalmas szülő közötti döntés – a szülői felügyelet gyakorlására feljogosítás – az összes peradat együttes értékelésén kell, hogy alapuljon (Kúria Pfv.II.21.131/2022; Pfv.II.20.034/2024.). Minden tényezőt értékelni kell, egyetlen körülményt sem lehet figyelmen kívül hagyni, ugyanakkor egyetlen körülménynek sem lehet eltúlzott jelentőséget tulajdonítani. A bíróság a döntését a perben feltárt összes bizonyíték együttes értékelésével hozza meg (Pfv.II.20.877/2024.).

[74] A fentiekből következően, a szülői felügyelet gyakorlása körében hozott döntés mindig a peradatok mérlegelésén alapul. A Kúriának a szülői felügyelet gyakorlása iránti döntés felülvizsgálatánál a mérlegelésre vonatkozó jogszabályhely megsértésre hivatkozásánál az alapelvből kiindulva elsődlegesen azt kellett értékelni, hogy a kiskorú gyermek alapvető (és hosszútávú) érdekének mi felel meg.

[75] A Kúria több egyedi ügyben hozott határozatában kifejtette, az egyező objektív körülmények mellett döntő jelentőségű annak megítélése, hogy melyik szülő képes a gyermek érdekeinek felismerésére, az annak megfelelő magatartás tanúsítására és nem hagyható figyelmen kívül a felek egymással szembeni viselkedése sem. Az egyéb peradatok (szakvélemény, tanúvallomás stb.) mellett ugyanis a szülők viselkedéséből vonható le következtetés a gyermek hosszútávú érdekének megfelelő nevelésére, együttműködési készségére. A szülők közötti vita esetén, az azonos objektív körülményeket biztosító és szubjektív nevelési képességű szülők magatartásának, együttműködési készségének a peradatok mérlegelésénél kiemelt jelentősége van (Pfv.II.20.303/2021; Pfv.II.21.389/2019; Pfv.II.21.132/2020.). Helyesen vonta tehát mérlegelési körébe a bíróság a szülők egymással szembeni magatartását és helytállóan értékelte együttműködési készségüket, amely hiánya a felperes oldalán volt értékelhető.

[76] A szakértő szerint a gyermek erősebb kötődést mutat az apa irányába, aki képes biztosítani mind az objektív, mind a szubjektív körülményeket a gyermek megfelelő testi, lelki fejlődése érdekében. Az átlagosnál hosszabb időtartamú kapcsolattartás megfelelően biztosítja a gyermek megfelelő személyiségfejlődését anélkül, hogy sérülne az anya és gyermek közötti szoros, bensőséges kapcsolat.

[77] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek a szülői felügyelet gyakorlására, a kapcsolattartásra és a gyermektartásdíjra vonatkozó rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróság ítéletének „hatályban tartása” mellett. A kapcsolattartás, illetve a gyermektartásdíj körében azonban érdemi kérelmet nem terjesztett elő, konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért ezzel a kérdéssel a Kúriának nem volt lehetősége foglalkozni.

[78] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 279. § (1) bekezdése megsértését is állította. A felülvizsgálati eljárás, mint rendkívüli perorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy az eljárás

bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, a felek személyes előadása, a bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre. Ennek hiányában azok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott határozattól eltérő következtetésre lehet jutni (Pfv.I.21.532/2019; Pfv.II.20.877/2024/4.).

[79] Jelen ügyben a másodfokú bíróság – szemben az elsőfokú bírósággal – valamennyi bizonyítékot értékelt, mérlegelése nem okszerűtlen, iratellenes vagy logikai hibában szenvedő, ezért a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok értékelésére vonatkozó jogszabályhely megsértése nem állapítható meg.

[80] A másodfokú bíróság ítélet indokolási kötelezettségének is eleget tett, a bizonyítékokról és azok értékeléséről megfelelően számot adott, nem sérült a Pp.346.§ (4) bekezdésében foglalt előírás sem.

[81] A kifejtettetekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartotta a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján, mivel jogszabálysértés megállapítására nem látott lehetőséget.

[82] A felperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 82. § (1) és (2) bekezdése, valamint 83. § (1) bekezdése alapján őt kellett kötelezni a felülvizsgálati ellenkérelmet előterjesztett alperes ügyvédi képvisellel felmerült és felszámított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. A Kúria ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes által felszámított összegben határozta meg.

[83] A pervesztes felperes illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § d) pontján és 50. §-án alapul. A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. A megfizetés során közleményként fel kell tüntetnie a Kúria megnevezését, e határozatának számát és a fizetésre kötelezett, azaz a felperes adóazonosító számát.

[84] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyalás tartásával bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdés szerint.

[85] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Elvi tartalom

Az egyező objektív körülmények mellett döntő jelentőségű annak megítélése, hogy melyik szülő képes a gyermek érdekeinek felismerésére, az annak megfelelő magatartás tanúsítására, és nem hagyható figyelmen kívül a felek egymással szembeni viselkedése sem.

Budapest, 2026. május 12.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Osztovits
András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő